

[Ove Jensen]

brugslove, miljøbestemmelser og alt det andet, man taler om, er ren og skær SF-politik. Det er fuldstændig rigtigt, som fru Inger Harms siger, at alt det, der foreslås nu her, er, hvad SF vil, og det går socialdemokratiet – hvis nu vi tager partierne efter størrelse – det konservative folkeparti, venstre og alle de øvrige partier minus os med til. Jeg må sige, at fru Inger Harms har fuldstændig ret i det, hun siger, at det er ren og skær SF-politik, der bliver ført nu, og SF kan da i hvert fald ikke være utilfreds med den udvikling, der sker; de har kun grund til at være tilfredse, og det var fru Inger Harms da i øvrigt også.

Så mente hr. Larsen-Ledet, at jeg har tændt katastrofealarmen med de udtalelser, jeg kom med om de mange restriktioner, vi har. Jeg mener, at jeg har gjort opmærksom på de faktiske forhold, således som situationen er i dag ude i landbruget, og så kan man være enig eller uenig i, at det er en katastrofe, men det er faktisk lige før det er en katastrofe ude i det praktiske landbrug i dag. Man kan ikke skaffe medhjælp, man kan ikke passe sin besætning, man kan ikke få den jord, der er nødvendig, og man har ikke råd til at foretage de investeringer, der skal foretages inden for miljøområdet, så selve udtrykket »katastrofe« er ikke helt forkert.

Så spurgte hr. Larsen-Ledet også, om jeg var klar over, at landbruget er et eksporterhverv. Ja, det er jeg i allerhøjeste grad klar over, og det er også netop derfor, jeg mener, at vi skal skabe sådanne forhold, at denne eksport kan udvikle sig til gavn for hele det danske samfund og ikke bare til gavn for landmændene. Vi har jo netop lagt en masse forhindringer i vejen for, at eksporten kan udvikle sig på en naturlig måde.

Hr. Larsen-Ledet undrede sig noget over mine udtalelser om kvoterne for mælkeproduktionen. Jeg ved ikke, om jeg fik det sagt tydeligt nok, men det, jeg sagde, var, at udgangspunktet for at fastsætte disse mælkekvoter var forkert, fordi Danmark i de år, vi har været medlem af EF, har ført en så forkert økonomisk politik, at den danske mælkeproduktion nærmest var stagneret i de år, og derfor var den fordeling af kvoterne, der skete på daværende tidspunkt, måske forkert. De skulle have været fordelt efter udgangspunktet på et tidligere tidspunkt, eller også skulle Danmark have ført en sådan politik, at vi havde haft en større mælkeproduktion

på det tidspunkt, hvor kvoterne blev fordelt. Her har vi altså forsømt et område i Danmark. Vi har simpelt hen forhindret landmændene i at udvikle deres mælkeproduktion.

Så spørger hr. Larsen-Ledet, om jeg mener, det er restriktionerne, der sætter priserne op. Nej, det er det vel ikke, men jeg tror heller ikke, der er noget belæg for at sige, at de har sat priserne ned. Det er i hvert fald restriktionerne, der forhindrer den aktive landmand i at drive sin bedrift hensigtsmæssigt og bedst muligt.

Hr. Larsen-Ledet var også inde på, om jeg var opmærksom på de miljømæssige konsekvenser. Det er jeg da i allerhøjeste grad, men det er jo netop sådan, at den lovgivning, vi har nu, med dens restriktioner, forhindrer en aktiv landmand i at købe tillægsjord eller købe bedrift nr. 2. Og nu skal han tætte på efter det nye forslag for at finde sådan en ejendom. Det skaber netop miljøproblemer for den landmand, der står med et eller andet antal dyr og har for lidt jord. Man gør det hele tiden mere besværligt for ham at købe den jord, som nu er nødvendig til det antal dyr, han har, og resultatet af det er, at han sætter sin dyrebestand ned. Hvad skal han ellers gøre? Han kan selvfølgelig, som der er nogle, der gør, forsøge at leje noget jord, men det er unaturligt.

Så talte hr. Larsen-Ledet meget om de små lokalsamfund, og hvad der ville ske, hvis vi ophævede disse restriktioner. Jeg tror, hr. Larsen-Ledet skulle prøve at tænke lidt tilbage. Hvordan var det, før vi i 1973 fik alle disse restriktioner? Var der da ringere lokalsamfund? Var der da større problemer i lokalsamfundene, end der er i dag? Nej, tværtimod. Da fungerede det hele mere naturligt, og det er bare endnu et bevis på, at når man griber forstyrrende ind i en udvikling, bliver den altid vendt til det dårligere.

Så spurgte hr. Larsen-Ledet også, om jeg var opmærksom på, at der kunne være penge i nicheproduktion. Ja, i allerhøjeste grad da, men disse producenter forhindres jo også i at udfolde sig frit, da de er ramt på samme måde som alle andre landbrugere med en stor animalsk produktion.

Hr. Arne Bjerregaard var inde på mange ting, der skulle give gode forhold for landbrugets udøvere. Det er jeg da enig i, men